

Planinski VESTNIK.

Glasilo „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani.

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 25. decembra 1897.

Leto III.

Pesnik Gregorčič, sin planin.

(Črtica. Spisal J. Mandelj).

Oj zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih sree mi gine,
Saj jaz planin sem sin.

Za človekov značaj je odločilno, v kakšnih razmerah živi v prvi mladosti. Odgoja, gmotne in prirodne razmere v rosní dobi njegovi, ko mu je srce mehko kot vosek, vplivajo silno na njegovo poznejše mišljenje in voljo.

Priroda je jako mnogovrstna: tu ji je svet raven, tam gorat, tu gorko in suho, tam mrzlo in vlažno podnebje. Človek je pa tej različnosti v prirodi podvržen, in njegov značaj, ki ga obrazijo vnanji vplivi, se ravna bolj ali manj po vnanjosti prirode, ki se razgrinja okolo njega.

Obče je znano, kako vročekrven ter živahen je Italijan, a kako hladen in miren Anglež. To različnost jima je vtisnila domača priroda. Take in podobne razlike so bolj ali manj izobrazile prirodne razmere tudi drugod, in ako pravimo, da je kdo „sin svojega časa“, „sin svojega naroda“, potem smemo po vsej pravici reči, da je tudi „sin svojega kraja“.

Kež so podnebje in splošni prirodni pojavi drugačni v ravnini, drugačni v goratih krajih in celo pri isti geografski širini v mnogih stvareh različni, zato se tudi značaj gorcev v marsičem razločuje od značaja poljancev. O goreh n. pr. je znano, da so svobodoljubni, pobožni in da prisrčno ljubijo dom in rodno zemljo; o ravnincih ne moremo splošno tega trditi, in zgodovina nam priča, da le-ti radi potujejo in se preseljujejo, in tudi tista pobožnost, katero vidimo pri goreh, ne domuje pri njih.

Te opazke so se mi zdele potrebne, predno izpregovorim o pesniku Gregorčiču kot „sinu planin“.

Pesnik Simon Gregorčič se je rodil na Vrsnem pod Krnom na Goriškem. On je gorec ter tudi kaže v svojih pesmih vse znake pravega goreca: svobodoljubje, pobožnost, gorečo ljubezen do slovenske domovine sploh ter posebej še do svojega rojstnega kraja, do snežnobelih orjakov Julijskih Alp. Predaleč bi segel, ko bi o vseh teh svojstvih njegovih poezij govoril, zato naj podam le nekoliko misli o Gregorčičevi veliki ljubezni do planin, misli, katere so mi rodile njegove prekrasne pesmi.

Švicarji ljubijo svoj dom, svoje gore, in nič ni slišati, da bi zapuščali rodno zemljo ter se selili v tuje kraje. Če pa je naključje katerega pozvalo iz domovine, tedaj se je vendar vedno spominja. Tako pripovedujejo o Švicarjih, ki so v Rimu v papeževi gardi, da jih večkrat obide domotožnost, in tedaj da bridke solze točijo za domačimi gorami. Tudi naš pesnik je le doma srečen in zadovoljen, in ko ga je usoda svečeniška zavedla v vinorodne solnčne kraje ravne Goriške, tedaj mu sree vedno sili nazaj v planine.

Pod trto bivam zdaj
V deželi rajskomili,
Sree pa gor mi sili
Nazaj v planinski raj.

Rojen v podnožju sivih gorskih orjakov, je že v rani mladosti občudoval in ljubil veličastvo gorske prirode.

O zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih sree mi gine,
Saj jaz planin sem sin.

Tam v gorah je prebil prva leta neskrbne mladosti. Kako srečen in zadovoljen je bil tam, kjer je bil njegov celi svet — domači rodni kraj. Tedaj še ni poznal vnanjega sveta, katero je zrelemu možu v kupo življenja vlivalo toliko gorjupe pijače.

Kar sreče sem na svetu vžil,
Sem jo v mladosti cvetu pil,
Sem pil vrh solnčnih jo višin,
Planine proste prosti sin.

Poklic svečenika pa mu ne dopušča, da bi ostajal v svojih ljubih gorah. Ločiti se mora od njih, a to mu zaliva sree z bridkostjo.

In zdaj planine, ve moj raj,
Od vas tja v tuji moram kraj;
Kako mi pa je to težko,
Le On tam gori ve samo.
Oj z Bogom, domovinski svet,
Oj z Bogom, ti planinski cvet,
Nebeški čuvaj te vladar,
Ne zabim te nikdar, nikdar!

Srečen je bil pesnik Gregorčič v teh čarobnih gorah; to nam priča tudi pesem „Pastir“.

Oj pašniki solnčni, lesovje temno,
Vi viri, potoki studeni!
Željno, kakor ded naš v izgubljeni raj,
Jaz gledam na trate planinske,
Solzeč se oziram na mesta nazaj,
Kjer sanjal sem sanje detinske.

Na gorah je prava zadovoljnost. Prejasno nebo se dotika sneženih gorskih glav, zelen gozd opasuje bregove, in po dragah žubore bistri potočki. Kako ne bi bil vesel tega prizora živahen mlad pastir:

Naj drugi okoli po sveti
Si iščejo slave blaga;
Jaz hočem na gori živeti,
Tu sreča, tu mir je doma.

V bližini doma Gregorčičevega teče Soča. Prelepa je ta gorska reka, obilo slapov jo diči. Ni čuda, da je tudi tej ljubi znanki zapel divno pesem:

Krasna si, bistra hči planin,
Brdka v prirodni si lepoti,
Ko ti prozornih globočin
Nevihste temne srd ne moti,
Krasna si, hči planin!

Ali gore same ne zadovoljujejo pesnikovega opazujočega očesa in globokega uma. Vsa velika gorska природа s svojimi čudi, pojavi in prikaznimi vpliva na njegovo oko, njegovo srce, njegov um. Sedaj opazuje sedmerobojno mavrico, katera kakor

Biserna lestva se vzpenja v oblak,
Spušča se onkraj na zemeljski tlak
Mavrica pisana, božji prestol — —

Sedaj zopet opazuje nevihto, ki se tako grozno lepo pojavlja v gorah. Gosti sivi oblaki zavijajo vrhove goram, neprijazne megle se pojaajo od rebri do rebri. In svetli bliski in jarke strele, oj, kako švigajo nad groznimi prepadi! Kaj naj rečem o gromu, ki ropoče in se razlega od doline v dolino?! Ogenj in vodo, grom in strelo opazuješ v gorah v največjem veličastvu. Pesnikova mehka, dovzetna duša je uživala to veličastvo in grozno lepoto v gorah.

Grozi sovražnica srdita,
V oblakov sivih plašč zavita;
Beseda njena — grom rohneč,
In nje pogled je — blisk goreč.
Besede grom in blisk očesa
Nebesa in zemljo pretresa.

Ko pa se poslavlajo ledeni vetrovi in po brdih veje mehka južna sapica, tedaj beži starka zima z belim plaščem v gore. Za njo pa procvitajo prvi cvetovi — trobentice. Komu se ne bi vzradostilo srce, ko vidi mlado, oživljajočo se prirodo!

Oj to se v travi jasno bliska,
Po jarkih vse svetlo, zlato,
Stotisoč tam trobentic piska
Glasan pozdrav domu v nebo.

Nanizali smo nekaj biserov iz Gregorčičevih poezij, iz katerih se sijajno blesti velika ljubezen pesnikova do gorske prirode.

Hvaležni moramo biti Slovenci, da so nam dala nebesa moža, ki s svojimi poezijami povečuje glas slovenskega imena, posebej pa smo vsi prijatelji prirode hvalo in slavo dolžni Gregorčiču za one prekrasne pesmi, ki opevajo kras naših gora, in ki kakor planinske rože poživljajo in vedre srce vsakemu dovzetnemu planincu.

Koči na Kredarici.

(V pozimskem času.)

Med plazovi in zameti
Zdaj samotna mi kraljuješ,
Z burjo in viharjem ljutim
Zmagonosno se bojuješ.

V solnčnem žarku se leskečeš,
Kot s kristali bi odeta
Stala vrh gora palača,
Ktero čuva deva sveta.

Nad teboj pa veličastni
Triglav dviga svoje glave,
Čigar ti, planinska koča,
Zrla toliko si slave.

Ko pogled moj v zimskem času
K tebi speje na višine,
V srečo ti budiš mi želje,
V srečo ti budiš spomine.

Kadar Kredarici zopet
Bo podnožje zelenelo,
Pohitim jaz k tebi, koča,
Z dušo radostno, veselo!

Kristina.

Nesreče v planinah l. 1897.

(Sestavil F. K.)

Planine pokopljejo vsako leto premnogo svojih prijateljev, tudi letos so jih, žal, ogromno število. Ker „Planinski Vestnik“ ni še nič poročal o letošnjih nesrečnihih, naj jih na kratko omenimo in povemo drugim v svarilo, kaj jih je pahnilo v nesrečo ali celo v prezgodnji grob.

1. V Savojskih planinah je padel dne 3. jan. Fanquinon, poročnik v 11. polku planinskih lovecev, raz goro Nantet 150 m globoko in se ubil. Slovel je za najboljšega turista v okolici. Vzrok neznan.

2. Na Raksalpi se je ponesrečil dne 31. jan. prokurist Moric Heiduschka. Bil je dober turist. Ko je šel z Gsolhirna, se je pod njim odkrnil nakopičeni sneg (Wächte) ter z njim vred zdrznil po plazu nizdol. Med potom si je zlomil roko. Ko se je plaz ustavil, si je oblekel suknjo, ki je tičala v snegu, in še drčal 50 korakov niže. Tu je onemogel, zaspal in zmrznil. V tem času je na planinah vedno nevarno.

3. Na Sajli pri Insbruku je dne 18. febr. plaz zakril kand. med. Maksa Peera. Peljal se je s prijateljem na skijih. Peera je plaz potegnil v dolino in ga pokopal, prijatelj se je rešil. Navzlic marljivemu iskanju — kopalo je sneg 100 mož in tudi vojaki — ga niso mogli najti. Šele, ko je sneg skopnel, je našel mrliča dne 25. maja neki ovčji pastir. Plazovi so nevarni.

4. Na Hohlanču se je ponesrečil dne 4. aprila inženir Pavel Ilmer iz Gradca. Našli so ga pri Berenšičevem slapu razbitega.

5. Dunajski trgovec Niklas je dne 1. jun. grede raz Regelberg zgrešil pot do hotela, padel čez skalo in se ubil.

6. Na Alviru v Švici se je navzdol grede ubil stavec Bosshardt iz Curiha.

7. Na Cugšpici se je ubil dne 18. jun. odvetnik dr. Rihard Schmid iz Monakovega, njegov spremljevalec Emil Diehl pa dobil ozeblino. Dne 17. jun sta šla iz Knorrove kočice in vsled neugodnega snega prišla šele ob osmih zvečer na vrh. Radi silnega viharja sta morala tam nočevati v malem zavetišču, kjer so jima vsled silnega mraza ozeble roke. Drugi dan, nazaj grede, je šel Diehl naprej, meneč, da gre tovariš po njegovih stopinjah. Ta pa je bil utrujen in je izpodrknil. Ker se radi ozebljih rok ni mogel ustaviti, je dalje drčal po zmrzlem snežišču in padel čez skalo. Diehl ga je čakal v neki koči 3 ure, potem pa mislil, da je šel po drugem potu v Knorrovo kočico. Ko ga tam niso našli, so ga iskali ter nekaj dni pozneje zasledili ubitega. Diehl ne bi ga bil smel zapustiti.

8. Na Pilatu v Švici se je ubil frizerski pomagač Hellmut z Bavarskega. V noči je padel čez 100 m visoko skalo.

9. Na Totenkirhlu se je ubil dne 24. jun. Magnus iz Berlina. Nazaj grede je zgrešil pravi pot, prišel v žleb, ki se končuje z navpično steno. Utrujen je padel čez njo. Napravil je že večje ture ter najbrž postal predrzen in nepreviden. Na ta težavni vrh je šel brez vrvi in vodnika.

10. Na Pilatu se je ubila dne 27. jun. hotelska služabnica Eliza Kronauer. Šla je po krajšem potu.

11.—12. Na Buhštajnu sta se ponesrečila dne 11. jul. Teodor Keidel, podpredsednik Avstrij. planin. kluba, in švicarski inženir Pierre Goudet. Več turistov je šlo v treh oddelkih od Gštaterbodna skozi „zadnji kot“ na sleme med Malim in Velikim Buhštajnom in od tam na Fravenmaver. Ponesrečenca sta šla zadnja in navezana. Ko je Keidel, prvi gredoč, skoraj bil na slemenu, je zaslišal ropot kamenja in vpitje — in že je letel v globino. Prijatelji so ju šli takoj iskat. Goudet je ležal na neki stopici, znotraj hudo poškodovan, a bil je še pri zavesti; Keidel pa je visel na vrvi prosto v zraku; potegnili so ga kvišku. Goudet je čez dve uri umrl, Keidla pa so s težavo spravili v Gštaterboden. Ker so drugi turisti — naprej gredoč — prišli čez omenjeno mesto, je bil Goudet najbrž premalo previden.

13. V Val Sugani se je hudo poškodoval dne 14. jul. Ferrari iz Rima, hodeč raz Cengalo nizdol. Bil je turistično nevajen in kratkoviden. Na snežišču mu je izpoddrnilo, da je padel in se prekopipnil.

14. Na Vengeralpi se je ponesrečil dne 15. jul. trgovec Grassler iz Berlina. Padel je najbrž v Trimelbah.

15. V Cilertalu je izginil dne 20. jul. Pfister, kateri je v Monakovem dovršil realko. Padel je najbrž v takrat narasli Cembah, ker so cepin blizu tam našli. Njega niso nikakor mogli zaslediti.

16. Pri Bardonehiji (Monte Cenis) je šel Occhieri iz Turina s petimi tovariši brez vodnika dne 21. jul. na Roka Bernanda. Blizu vrha se jim je izmuznila vrv, da si niso upali ne naprej, ne nazaj. Po mnogih poskusih sta se dva odločila iti nazaj, in takrat je Occhieri padel 500 m globoko. Ostali so našli drugi dan pot in srečno prišli domov. Predrznost.

17. V dolini Meli je padel dne 25. jul. trinajstletni Edgar Schmidt čez 30 m visoko skalo in se ubil.

18.—19. Na Šrekhornu sta se ponesrečila dne 26. jul. dva turista iz Curiha, Karel Seelig in dr. med. Brun. Brez vodnika potujočima jima je v strmem žlebu zdrčal sneg, da sta se, še vedno stojč, peljala bliskoma navzdol. Kakih 30 m nad prepadom se je prevrgel Seelig, Brun pa padel na skalo (bila sta na vrvi navezana). Zdaj sta pa zdrknila okoli 350 m globoko po plazju. Brun, ki je bil manj poškodovan, je ležal dve uri nezavesten. Ko se je bil zavedel, je pred večerom izkopal jamo v snegu, kamor je položil zelo poškodovanega Seeliga, da bi ga ubranil mrazu. Zjutraj ob sedmih so prišli pomočniki. Seelig si je hudo ranil koleno in glavo, drugo telo pa precej poškodoval; Brun si je zlomil nogo in ranil glavo.

20. Na Rigiju je padel dne 28. julija mladi mož Zurmühle raz skalo in se ubil. Hotel je iti, koder gre železnica na Rigi.

21. Na Raksalpi je padel dne 8. avg. enoindvajsetletni Ernst Melzer. Šel je s prijateljem skozi Zsigmondy-Gamsek, na vrv navezan. Zadi gredoči prijatelj je padel in ga potegnil 20—22 m globoko, pri tem pa se je baje vrv utrgala. Hudo poškodovanega so prenesli v Mirceušlag.

22. Raz Elerkogel je padel dne 8. avg. učitelj Stiasny iz Švarekotelca 150 m globoko in obvisel na drevesu. Zlomil si je nogo in poškodoval glavo. Mimo gredoč zdravnik je slišal vpitje ter prišel na pomoč.

23. Raz vrh Tajlhofer je padel neki turist, katerega so našli šele dne 10. okt. v potoku med kamenjem.

24. Blizu Pontresina je padel Scalzi iz Genove v ledenikovo razpoko, iz katere so ga izvlekli mrtvega.

25. Na Vis. Kastnu (v Švici) se je hudo poškodoval petindvajsetletni Ivan Walser iz Gajsa, nizzdol grede po bližnjici. Ta hrib ni nič nevaren.

26. Na Montalinu se je ubil nizzdol grede urar Risch iz Kura. Tudi ta hrib ni težaven.

27. Na Hirebahterlu se je ponesrečil dne 9. avg. dijak H. Eller iz Monakovega na prehodu k Rainerjevi koči. Radi slabih snežnih razmer je prišel s prijateljem šele ob šestih zvečer na sleme. Ker nista mogla najti pota, sta tam prenočila. Drugi dan je bila gosta megla in vihar. Hotela sta se vrniti v vas Fuš. Kake pol ure pod slemenom je zaslišal predi gredoči prijatelj poseben ropot. Ozrši se, je videl, kako se je Eller peljal po strmi trati, pokriti z novim snegom. Padel je črez navpično skalo do 400 m globoko. Iz vasi Fuš so ga šli iskat in našli z razbito glavo.

28. Na ledeniku Triftu, ki sega od Brajthorna proti Cermatu, je padel dne 10. avg. trgovec Karel Sachs iz Vratislave v 60—70 m globoko razpoko. Šel je z dvema vodnikoma; vrv je imel privezano na roki, a ne okoli sebe. Ko je padel v razpoko, s snegom zakrito, je podržal vodniku cepin, da bi ga izvlekel. Ker je držal roko previsoko, je zdrknula iz zanjke, on se je zasukal in izginil v razpoki. Vodnik je hitel v bližnjo kočo in pripeljal s seboj nekaj trudnih turistov. Zaklical je v razpoko, da bi zvedel, če še ponesrečenec živi. Le-ta je odgovoril: „Živim še, le roka je zlomljena“. Vodniki iz Cermata, po katere so poslali, so prišli v 3¹/₂ ure (za tisti pot treba sicer 6 ur). Zdaj je hotel vsak v globino. Naposled so si izbrali najlažjega Jožeta M. Kroniga in ga spustili po vrveh nizzdol. V globočini 70 m je prišel na ledeno klop, s snegom pokrito; dalje je bila še neizmerna globina. Sachs ga je pozdravil: „Dober večer, kako se vam zdi tu doli?“ Sedel je na ledeni klopi na rokavicah, ves primrzel. Vodnik ga je privezal na dve vrvi; a težko so ga izvlekli iz razpoke, ker se je vrv zarezala v led. Rešenec je vzkliknil: „Hvala Bôgu, da sem zunaj!“ Sachs si je izpahnil roko in ranil glavo. Ko so ga odrgnili in okrepečali, je šel, ob dva vodnika oprt, v kočo, kjer mu je pomogel

zdravnik. Grozno se mu je godilo 7 ur v razpoki; eno uro je ležal nezavesten, 6 ur pa bedel, dasi sta ga žeja in zaspanec nadlegovala.

29. Na Snežki (Schneekoppe) je padla dne 15. avg. Praška učiteljica Klara Macha, nabirajoč prirodnine, v 48 m globoko skalnato jamo, kjer so jo našli drugi dan z razbitim hrbtiščem in zlomljenimi rebri še živo.

30. Na Piz Beverinu je dne 25. avg. nizdol grede padel avstrijski turist Haslachner in se hudo poškodoval.

31. Na Roseti se je ponesrečil dne 26. avg. Franc Schlüter; zlomil si je rebra. Vodnik, katerega je na vrvi potegnil za seboj, je ostal nepoškodovan.

32—34. Na gori Jungfravi je snežni plaz dne 26. avg. pokopal turista Simona Beida in vodnika Ivana in Andreja Andereggia. Turista so izkopali še živega, a poškodovanega, vodnika sta se zadušila.

35. Na Valbergu pri Tegernseju so našli dne 27. avg. ubitega turista Sebastijana Lipperta, katerega so pogrešali od dne 10. jul. Bil je slabo opravljen s platnenimi čevlji. Nizdol grede je padel v pritlikovini in na polzki trati ter se prevrnil čez stene. Ker je bil slabo opravljen in ni šel po zaznamovanem potu, ampak po drugem nevarnem, si je sam kriv nesreče.

36. Na Hohtronu se je hudo poškodoval dne 31. avg. bavarski poštni uradnik Mihael Gebhardt. Zgrešil je pot in moral pod milim nebom prenočiti. Nizdol grede je padel čez 60—70 m visoko steno in se valjal še 30 m po produ. Hlapec iz bližnjega zavetišča ga je slišal drugo jutro in poklical pomočnike da so ga prenesli. Bil je pri zavesti in je pil in jedel po padcu. Izpahnil si je levi kolčni sklep, ranil levo stegno, na katerem so se utrgale mišice, ter glavo, obtelčen pa je bil po vsem telesu. Rane so bile hude, a ne smrtno nevarne.

37—40. Na Mont Plerereju v Švici je plaz pokopal štiri turiste: župnika Gonina iz Sitna in njegove goste B. Swistanda, Henri de Molliusa in Petra Bischofa.

41. V Halermavru se je ubil dne 6. sept. duhovnik Guido Ebner iz Admonta. Napravil je izlet s prijateljem na Grisveberalpe. Hodeč po pešpotu, katerega je slabo vreme zelo razdrlo, sta izgubila sled. Da bi ga laže našla, sta se zmenila, da bodeta iskala vsak svoj pot, s klici pa se opozarjala. Ko prijatelj ni dobil odgovora, je mislil, da se je Ebner vrnil v dolino, da pride do 6. ure zvečer domov. Zato je hitel tudi on domov, a ga ni našel. Takoj so ga začeli iskati ter zvedeli, da se je na Miterbergu ubil. Šel je previsoko, zašel v grozno skalovje, kjer se mu je v dimniku izpoddrknilo, da je padel 12 m globoko.

42. Na ledeniku Šlatnu je umrl dne 6. sept. šestintridesetletni trgovec Zieger iz Draždan. Šel je od Praške kočje navzgor. Nenadoma ga je zadela srčna kap. Bil je v družbi s tremi turisti in dvema vodnikoma.

43. Na Hohšvab je šel dne 7. sept. Julij Zampari iz Gradea s tremi prijatelji od Bodenbaura do „G'hackte“. Tu jih je ujel strašanski metež. Zampari je padel in se valjal nekaj korakov nizdol, vendar so ga ujeli in potegnili navzgor. Vsled naporne hoie je onemogel. Spremljevalci so hiteli v Šistlovo kočo in odposlali vodnika, ki ga je baje našel, nekaj časa nesel, vendar ga ni mogel spraviti do koč. Pozneje so ga šli vsi iskat, a ga niso našli več. Šele dne 10. sept. so ga zasledili mrtvega na Gšodererkaru, kamor je bil padel čez navpične skale. Te nesreče so krivi tudi spremljevalci, ki so ga onemoglega pustili samega, vodnik sam pa ga tudi ni mogel rešiti, a tudi vodnik, če ga je našel, ne bi ga bil smel zapustiti. Tu so pač malo turistične kolegijalnosti pokazali spremljevalci. Če se ne motimo, je preiskovalo nezgodo tudi sodišče.

44. Na ledeniku Morteraču se je ponesrečil Descaldi iz Genove. Šel je z ženo in vodnikom po ledeniku. Črez neko razpoko je hotel skočiti brez vodnikove pomoči, dasi ga je ta svaril, a skočil je prekratko in padel 50 m globoko. Z veliko težavo so ga izvlekli mrtvega iz razpoke.

45. Na Hohjohu je padel Hörmann iz Hamburga tako nesrečno, da si je zlomil obe nogi. Spremljevalec in vodnik sta ga nesla na cepinih nizdol.

46. Na Argentinu v Švici je padel turist Herzog. Našli so ga s preklano glavo in zlomljenimi udi.

47. Na Vajsenštajnu pri Soloturnu se je ubil gostilničar Walther iz Burevajlerja v Elzasu. Nizdol grede je zgrešil pot. Mrtvega sta našla dva otroka.

48. Na Tatri se je pobil slušatelj filozofije Kazimir pl. Piotrowski. Šel je brez vodnika na Jaščurovko, raz katero je padel v potok.

49. Pri Cermatu je dne 24. jun. izginil Anglež Cooper. Tamošnji vodniki so našli sedaj njegovo truplo. Cooper je šel v Findelen in od tam po gozdu po slabem, malo uhojenem potu, kjer je padel črez 10 m visoko navpično skalo in se ubil.

50. Na Veterhornu je dne 8. novembra ubil kamen turista Wäbra iz Berna. Nizdol grede z dvema prijateljema je sedel, da bi si dereze privezal. Vsi so bili navezani na vrvi. V tem hipu je priletel kamen, velik kot otročja glava, in zadel Wäbra. Prebil mu je glavo, da so se videli možgani, iz ust pa mu je tekla kri. Ob 1/2 8. uri zvečer je bil mrtev. Pozneje ni padel več noben kamen.

Pri iskanju pečnic in drugih cvetlic se je ubilo 9 oseb, 4 pa se hudo poškodovala. Te nezgode niso s turistiko v nobeni zvezi.

Izmed navedenih nesrečnikov se jih je nekaj poškodovalo, največ pa ubilo.

Vendar ne smemo vseh nezgod šteti med prave planinske nesreče, kajti nerodnež pade tudi lahko črez domači prag in si zlomi ali nogo ali vrat. Prave planinske nesreče so tiste, ki se utegnejo vsled raznih okolišnosti prigoditi le v

visokih planinah, ne pa v srednjem gorovju, na gričevju ali celo v dolini. In ravno iz teh nesreč razvidimo najbolje, kaj mora turist vse imeti v čišlih v visokih planinah, s kakšnimi neprilikami se mu je boriti, da se ubrani nezgodi.

Izmed opisanih nesreč nam jih je prištevati komaj polovico k pravih planinskim nesrečam in še teh ne v najožjem pomenu besede. Oglejmo si nekatere. Heiduschko (št. 2) je zapeljal plaz, in vsled onemoglosti je zmrznil. Peera (št. 3) je pokopal plaz. S. Beida (št. 33—35) z dvema vodnikoma je pokopal plaz, dasi so Beida rešili; takisto je Gonina s tremi turisti uničil plaz, na katerega je misliti skoraj na vsakem strmem snežišču. — Schmidt (št. 7) je trpel v slabem snegu od mraza ter ozebel in onemogel, da ni mogel več ganiti rok. Slab sneg je bil tudi vzrok, da sta Seelig in Brun (št. 18—19) padla raz strašno višočino zopet v mehke sneg, in le sreča je, da se nista ubila. Sneg je zabranil naglejšo hojo tudi Ellerju (št. 27) ter povzročil, da je padel. — Slabo vreme, zlasti viharo je utrudilo Zamparija, čigar smrt so precej zakrivili tudi njegovi neprijateljski tovariši. — Na ledenikih so se poškodovali trije, eden si je zlomil noge (št. 45), Sachs (št. 28) je padel v razpoko, a tega je nekaj sam kriv, ker ni imel vrvi pravilno opasane; Descaldi (št. 44) pa se je v razpoki ubil; tudi ta je sam svoje nesreče kriv — zakaj ni pustil, da bi mu bil vodnik pomagal! — Vsled slabe oprave se je ponesrečil Lippert (št. 35), bil pa je tudi lahkomišeln. — Vsekakor predrzen je bil Occhieri (št. 16) ter se ubil, dočim so se tovariši rešili. — Goudet je bil gotovo nepreviden, da je zrušil kamen, kjer je pred njim srečno prišlo več turistov, ter še prijatelja potegnil v globočino. — Da se največ nesreč prigodi turistom, ki potujejo sami, se nam ni čuditi, kajti ravno vodniki nam morajo pomagati v slabih vremenskih in drugih razmerah. Tako so se pobili sami potujoči in predrzni turisti: Magnus (št. 9), Gebhardt (št. 36) in Piotrowski (št. 48).

Turisti, bodite torej previdni in ne hodite po planinah sami brez vodnikov!

Črez Mali Triglav na Kredarico.

Priobčil Al. Knafelc.

Štirinajst dni po slavnostni otvoritvi naše Triglavske kočice sem si želel zopet na Triglav. Ko sem prišel v Mojstrano v gostilnico pri Šmercu, je bilo ravno deset dopoldne. Tam je bil še neki nemški turist, s katerim sem se seznanil. Povedal mi je, da je tudi na Triglav namenjen, izbral pa si je pot skozi dolino Kot. Ker že poznam to dolino in dolino Vrata, sem mu rekel, da hočem spoznati tudi dolino Krmo, zato da sem se namenil po tej dolini iti na Kredarico. Odrinil sem ob enajstih dopoldne, turist-tujec pa se je napotil okoli poldne z vodnikom Šmercem. Voščila sva drug drugemu srečno pot, želeč, da se že zvečer na snideva Kredarici.

Bil sem sam kakor po navadi. Napol je bito oblačno in ne prevroče. Hoja po tej dolini je jako prijetna. Šele po dobrih dveh urah hoda se začne pot vzdigovati. Ondukaj prideš do razsežnih melov, koder se baje prav rade pasejo divje koze. Res sem jih videl pet; pasle so se nedaleč od mene in se me prav nič niso bale, ko sem jih ogledoval; menda so slutile, da moja palica ni nabita kakor Ribniške grablje.

Tako sem prišel po dobro zaznamenovani poti skozi gorju Krmo do „sedla“. Tam je kazal en napis na Velo Polje. drugi pa k Marije Terezije koči in na Triglav. Više se je že megla pričejala. Izbral sem si torej pot k Marije Terezije koči in — na Triglav, ker sem menil, da se ta pot združi z drugimi poti na sedlu med Malim Triglavom in Kredarico. Kmalu sem bil v megli, in oster veter je pihal. Pričel se je že po kotih in dolinicah prikazovati nov sneg, ker je par dni prej snežilo v gorah. Pot do Marije Terezije koč se je precej daleč vlekla med robovi in kotlinami, a naposléd sem vendar ugledal koč; bilo je že proti večeru. Na zaprti koči sem videl zapisano 2404 *m* višine na morjem. Ker stoji Triglavska koč okoli 2500 *m* visoko, sem si mislil, da pridem skoraj do nje. Od tod sem videl sled edine stezice proti Triglavu brez znamenj, dejal sem jo torej pod noge. Megla je prihajala zmerom gostejša in veter vedno hujši, sneg tudi debelejši, a noč je pritiskala. Kmalu se je pričel pot vzdigovati nad polzkimi pečinami; uvidel sem, da nisem na pravi poti.

Kaj naj storim? Nazaj nisem hotel iti, meneč, da se še bolj izgubim v megli in, brodeč v noč po skalovju in megli, prav lahko zmrznem. Odločil sem se torej pot nadaljevati, čeprav vrh Triglava; od tam bi že našel pot na Kredarico. Sedaj mi je prišlo na misel, da sem bil pred štirimi leti v večji družbi na Triglavu, od koder sem sam naprej odšel z vrha, družba pa nekaj časa za mano. Ko sem došel pod Mali Triglav, sem zapazil one šele na vrhu Malega Triglava, a mahoma so izginili, in videl nisem nobenega več, ker so odšli proti Marije Terezije koči. Na tej poti sem torej sedaj tudi jaz, zato moram na Mali Triglav in potem šele doli na Kredarico. Sedaj sem vsaj vedel, koliko pota mi je še prehoditi, in da naposléd vendar pridem, kamor sem se bil namenil.

Podvizal sem se, kolikor je bilo moči. Pot je bila vedno strmejša, da sem se moral že po železnih klinih poprijemati, a pri tem so mi roke okorele od mraza. Tako šem prišel na neki rob in začel vpiti, da bi me morebiti začuli na Kredarici, a odgovarjal mi je le odmev. To ni za nič, si mislim, in hitim dalje kvišku. Črez nekoliko časa se zopet oglasim, a sedaj mi odgovori res pravi človeški glas! Dobro, sem si mislil, sedaj že nisem več tako sam, kot doslej. Hitel sem zopet naprej; oglasil sem se še dvakrat, trikrat, in vsakikrat sem izpod sebe dobil odgovor. Kar sem prišel do glavne poti na Mali Triglav; bil je že trd mrak. Oglasil sem se še enkrat veselo in vpil: „Imam pot, nič hu-de-ga!“

Sedaj sem jo veselo ubral navzdol. Pa to ni bilo tako lahko. Na senčnati strani je bilo vse polno novega snega; moral sem se zanašati večinoma le na roke, katere so železne kline prebirale; palica me je pri tem jako ovirala. Vendar sem primeroma prispel hitro pod Mali Triglav. Tu me je čakal vodnik Šmerek, ki se je potrudil in mi prišel naproti. Oba sva bila vesela in sva jo urno ubrala v Triglavsko kočo že v trdi noči.

V koči je bilo kaj veselo; bili so notri ravno domači nosači in laški zidarji, kateri so zidali kapelico. Turist-tujec je bil jako vesel, da sem vendar prišel, ker pričakoval me je že dve uri prej. Ko sem se pokrepčal in sva si vsak poiskala svoje ležišče, je vzkliknil: „Tu bom še bolje ležal nego doma“!

Drugi dan je deževalo in snežilo neprenehoma da še izpod strehe nismo mogli; šele tretji dan je prevedrelo. Jas sem odšel proti Bohinjskemu jezeru po novo zaznamenovani poti, po kateri bi bil moral iz Krme gori priti, turist-tujec se je pa odločil še čakati, dokler preminejo megle, ker je vendarle hotel na naš slavn Triglav pojesti.

Kaj bodo naši potomci s Triglavom počeli?

(Božične sanje Aljaževe).

V duhu vidim električni vlak iz Luknje na Triglav in vrhu Triglava „Grand-Hotel“. Od kod pa vzemo gonilno moč? Iz Soče blizu Baumbachove koče, kakih 7 km daleč, nekoliko tudi iz Zadnjice, ki izvira iz Triglava. Po grebenu od Luknje do vrha Triglava je precej varno pred plazovi, in torej vsa naprava omogočena, če se dobi — denar. Trst in druga mesta bodo vsled novih in cenejših železnic v prihodnosti bližnji sosedje našega častitljivega Triglava, naprava bo nesla, in če je to, tudi židje radi založe denar. Naše društvo te železnice ne bo oviralo in zavidalo, kakor nekateri neprijatelji nam nasproti postavljajo.

Društvene vesti.

Darila. Mestna občina Radovljiska je podarila Radovljiski podružnici 20 gld. za društvene namene. Za velikodušni dar izrekamo iskreno zahvalo.

Fotografije s Krete je dobila „Savinska podružnica“ od domačega vojaka iz Št. Janža, g. Fr. Stiglic. Na nji je videti meste Kanejo z več strani, arabsko vas in avstrijsko vojašnico v Sudi ter skupino vstašev. Darovatelja zahvaljujemo najprijetneje.

C. kr. vojaški geografski zavod, kateremu je dal osrednji odbor Slov. plan. društva ključ do vseh koč na razpolaganje, je vrnil ključ ter izrekel društvu za prijazno in ljubeznivo podporo pri svojem delu vdano zahvalo. Tudi je omenil, da radi neugodnega vremena ni mogel izvršiti vsega dela ter da je bode nadaljeval drugo leto.

Priznanje našega delovanja. Gospod Ign. pl. Hillmayer, c. in kr. gen. major v Saleburgu, kateremu je naš odbor letos

izdelal natančen izkaz in popis naših koč po njih legi, višini, zgradbi, uredbi i. t. d., se je kaj iskreno zahvalil za izvrstne podatke in laskavo pohvalil živahno pa koristno delovanje našega društva ter nam čestital na velikih uspehih.

Društveni poučnozabavni večer dne 23. t. m. je bil kaj sijajen. Odbornik g. prof. Iv. Macher je čital jako zanimive „Črtice iz Boke Kotorske“, odsek fotografov-amaterjev pa je razkazoval veliko zbirko svojih planinskih slik, ki so splošno ugajale in so po mnenju veščakov prav dobro izvršene. Slavni „Planinski kvartet“ je z izbor-nim petjem zabaval mnogobrojno izbrano občinstvo. Hvala in slava vsem sotrudnikom!

Planinski Piparji so napravili 1897. leta precej izletov. Tako so poletovali skupno že zgodaj spomladi na bližnje hribe, na Šmarno Goro, Sv. Jošt, Sv. Katarino, Grmado, Sv. Lorene, Šmarjetno Goro, Osojnik; razen tega so polezli na Nanos in Dobrač (glej „Vestnik“ št. 6.). V poletni sezoni so šli:

dne 4. julija na Golico, 18. julija na Stol, 25. julija na Črno Prst, avgusta meseca pa posamezno na Triglav. Jeseni so napravili Piparji izlet v Vrata, na Čatež, k Sv. Petru pri Begunjah i. dr. Pipar je bil letos tudi prvi in zadnji na Triglavu — pač redke slučaj. Piparji so pa uživali tudi to leto ugodnosti letoviščnikov, ker so od majnika meseca do septembra domovali v bližini priljubljenega jim Rožnika. Na svoje izlete so privabili Piparji dokaj prijateljev ter s tem slovensko turistiko jako pospešili.

Na Šmarni Gori sta nedavno prevzeli krmo dve drugi osebi ter obljubili izletnikom kar najboljše postrežbi. Zadnje nedeljo je bilo nad 30 Ljubijančanov na solnčnem vrhu; vsi ti so se prepričali, da je sedaj res izvrstna postrežba. Poleg kave, čaja in likerja dobiš prav dobro vino, pa tudi sir in slastne mesene klobase imaš za prigrizek. Prijazna gospodinja je obljubila, da se založi tudi s pristno dolejsko kapljico. Kakor čujemo, okraše slavni Piparji „hišo“ z raznimi planinskimi slikami.

Razne vesti.

Planinski rešni odbor so ustanovili na Dunaju: Avstrijski turistični klub, sekcija Avstrija in akad. sekcija Dunaj, Nem. in avstr. plan. dr., Avstr. planin. klub, planin. družba „Ennsthaler“ in Nižjeavstr. gorsko društvo. Ta odbor bode vodil reševanje ob nesrečah v planinah. Natančnejše sporočimo o uredbi tega važnega odbora drugo leto.

Tatvin v planinskih kočah je letos strašno mnogo. Okoli 8 koč raznih planin. društev je bilo že oropanih in tudi poško-

dovanih. Ako bi se to zgodilo na slovenskih tleh, bi bilo najbrž krivo samo „Slov. plan. dr.“, kakor so nam podtikali tatvino na Korošici.

Nabiralcem dopisnic s slikami naznanjamo, da se je na Dunaju ustanovilo posebno društvo „Internationale Association der Ansichtskartensammler“. Društvena pisarnica je na Dunaju, I., Maria Theresiasstrasse 10. To društvo bode izdajalo poseben list, ki bode stal na leto 2 gld.

Književnost.

Zur Hebung des Besuches des Triglav. Pod tem zaglavjem je objavil prof. I. Frischau v „Oesterr. Touristen-Zeitung“, str. 216.—217. članek, v katerem opisuje pot na Kredarico skozi Krmo. Ta pot naj bi se napravil tako širok in zložen, da bi po njem lahko jahali do Triglavske

koče. Stroški so proračunjeni na 5000 gld. Dal Bog, da bi se ta misel mogla v kratkem tudi dejansko izvršiti. S to potjo bi privabili v Triglavsko kočjo prav veliko turistov.

In die Sannthaler (Steiner) Alpen. („Oesterr. Touristen-Zeitung“, str. 253. do 255.) - Štirje člani „Avstrijskega turističnega

kluba“ so napravili izlet v Savinske planine od dné 8.—12. septembra t. l. Iz Ljubljane so se peljali v Kamnik, od tod pa šli po Bistriški dolini in Beli v Kocbekovo kočo, dalje na Ojstrico, Planjavo, Brano, Okrešelj, Rinko, Skuto, Grintovec, v Frischaufovo kočo in po Kokri v Kranj. R. Schrall je opisal natančno ves izlet, dasi tu in tam precej po nemško; kajti ni res, da bi bila nemška spominska knjiga Celjska na Ojstrici že več let, nego slovenska spominska knjiga „Slov. plan. dr.“ Le-ta je od leta 1896. tam; Celjska sekcija je dotično kaseto postavila l. 1895. za nabiranje vizitnic, knjigo pa šele potem položila tja, ko je bila slovenska že poprej zgoraj. Sicer pa utegne ta popis privabiti še marsikaterega nemškega turista v zares lepe planine. Pisec hvali dobro oskrbovanje Kocbekove koč, nemško kočo na Okrešlju pa radi lepote, dasi je Kocbekova koč mnogo, mnogo lepša.

Tudi novega pota na Ojstrico ni opisal posebej, dasi je najzanimivejši. Nam se zdi, da delovanja „Slov. plan. dr.“ ni hotel hvaliti, grajati pa ga ni mogel.

Neue Höhenbestimmungen am Triglav. „Oesterreichische Tour-Zeitung“, str. 265.—266. Prof J. Frischauf je priobčil pod tem naslovom višine raznih točk ob potih skozi Vrata, Kot in Krmo na Triglav. Po njegovi meritvi dne 12. in 13. avgusta t. l. ima konec Kota 1013 m, studenec ob potu 1700 m, Dežmanova koč 2315 m, vir Bistrice (spodnji) 940 m, Aljaževa koč 983 m, Kredarica 2500 m (okroglo), Triglavsko koč 2515 m in vrh Kredarice, kjer stoji drog, 2540 m. Razpotje v Krmo in na Velo Polje ima 1603 m. Za izmeritev teh višin je gotovo vsak planinoslovec hvaležen neumorno delavnemu dičnemu našemu članu.

Ob koncu l. 1897.

Ob dotekajočem letu, s katerim je „Planinski Vestnik“ završil tretji tečaj, zahvaljujemo prav iskreno vse sotrudnike, ki so nas zalagali ali z daljšimi spisi in sporočili, ali nam nanašali gradiva za vesti o domači in vnanji turistiki. Vsak spisek nam je dobro došel in priredili smo ga društvenim in javnim razmeram primerno, vedno se oziraje na občo korist in čast predrage domovine. Zato nam naj blagovoljno oprostite nekateri pisatelji, ako smo z njih spisi ravnali s tako obzirnostjo. Domače razmere so takšne, da moramo vedno imeti v čisljih le resnični uspeh, ne pa kratkotrajne pogodnosti.

Naši nemili nasprotniki so večkrat siloma iztikali napade po našem listu. Njim bodi povedano, da mi ne napadamo, nego le branimo svoje. Nikdar si nismo in si tudi ne bomo lastili tuje svojine, ker preveč čislimo načelo: vsakomu svoje, in ker smo v dušo preverjeni, da, le spoštujoč to sveto načelo, bomo svobodno in srečno živeli drug poleg drugega in nas mine ogorčenost.

Dosedanje sotrudnike pa prosimo kar najvljudneje, naj nam pišejo prav pridno tudi za l. 1898. zanimive potopise in turistične razprave ter nam pošiljajo vesti iz vseh koncev širne domovine. Dobro došli tudi spevi vile pogorkinje! Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim prijateljem! *Uredništvo.*

Na znanje! Udnina „Slov. plan. društva“ znaša na leto 3 gld., poleg tega zneska plača nov ud tudi 1 gld. vpisnine; ustanovnik plača 30 gld.

Udje vseh podružnic plačujejo društvenino svojim odborom.

„Plan. Vestnik“ prejema vsi udje brezplačno; neude stane na leto 2 gld., dijake samo 1 gld.

Listki za dokaj znižano voznino od Ljubljane do Divače, Št. Petra in Il. Bistrice dobivajo udje pri odboru v Ljubljani, oziroma pri g. Sokliču, klobučarju v Ljubljani „Pod trančo“.

Novo urejena lekarna
PRI MARIJI POMAGA J
M. Leustek

v Ljubljani na Reseljevi cesti št. 1
 (poleg Mesarskega mosta)

priporoča svoja zanesljiva, sveža in preizkušena zdravila, kakor tudi vse v farmacevtsko-higienično stroko spadajoče izdelke, kateri so v zalogi vedno v najboljši kakovosti.
Za turiste priložni lekovi v zavojih.

J. BONAČ,

v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah št. 6 zraven nove pošte,

priporočam vljudno svojo **trgovino s papirjem in s pisalnimi potrebščinami.** Vzorci papirja pošiljam na ogled.

V svoji **knjigovезnici** izdelujem **vezi priproste in najfinейše.**

MARIJA PLEHAN,

svečarica in lectarica v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 63,

priporoča svojo veliko zalogo sveč ter mnogovrstnega medenega blaga in slaščic.

Kupuje med v panjih in vosek.

Vinko Čamernik,

kamenosek v Ljubljani, v Parnih ulicah št. 9,
 (zaloga spomenikov na Dunajski cesti nasproti bavarskemu dvoru),

priporoča svoj **kamenoseški obrt,** posebno za cerkvene in druge starbinske izdelke, marmorne plošče za hišno opravo i. t. d.

Solidno delo, nizke cene. Ceniki in obrisi na zahtevo zastoj.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice v Ljubljani, v Franciškanskih ulicah št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.

Delo resno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

HUGON IHL

v Ljubljani, Pred škofijo šte. 2,
 priporoča

svojo veliko zalogo vsake vrste sukneneга in manufakturnega blaga na debelo in na drobno po najnižjih cenah.

Vnjanja naročila izvršuje hitro in natančno.

Josip Maček

na Mestnem trgu v Ljubljani

priporoča svojo zalogo mnogovrstnih domačih in tujih žganih pijač, kakor: pristen brinovec, slivovko in tropinovec, I. vrste francoski in ogrski konjak, rum in mnogovrstne druge likerje po **nizki ceni.**

Adolf Hauptmann

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 41 in v Slovenskih ulicah št. 10—12.

Tovarna

oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Zaloga

slikarskih in pleskarstvih predmetov.

Andrej Druškovič,

trgovec z železnino

v Ljubljani,

na Mestnem trgu št. 10.

Optični zavod

J. PH. GOLDSTEIN

prej E. Rexinger

v Ljubljani, Pod trančo št. 1, priporoča svojo bogato zalogo naočnikov, daljnogledov, kukal od 5 do 40 gld., barometrov, termometrov, kompasov itd.

Vsakraki popravki se izvršujejo hitro in ceno.

JOSIP OBLAK,

umetni in gal. strugar v Ljubljani,

priporoča

svojo na novo urejeno delavnico za **Florijansko cerkvijo v ulicah na grad št. 7.** v naročitev vsakovrstnih strugarstvih košenih, roženih in drugačnih izdelkov, katere bo delo solidno in ceno izvrševal po načrtih ali brez njih.

Živež za hribolazce.

Maggijeve buljanske glavice in zavoji z Maggijevo juho, grahove klobase, jako krepčilne, vkušne in se mahoma pripravijo.

Živila zavzemajo malo prostora.

Dobiti pri Josipu Matiču v Celju.

Jul. Maggi & Co.
 v Bregencu.

Ivan Soklič

v Ljubljani, Pod trančo št. 1.

priporoča svojo veliko zalogo **klobukov**, posebno **lodnastih** za hribolazce in lovec iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov. Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

IVAN URAN,

izdelovalec glinastih proizvodov v Ljubljani, v Igriških ulicah št. 8,

priporoča veliko svojo zalogo izdelanih raznobarnih peči za sobe, dverane in razne druge prostore, dalje modelnasta ognjišča in sploh vsakovrstne glinaste izdelke.

Vse po najnižji ceni in priznano dobro.

Franc Čuden,

urar v Ljubljani na Mestnem trgu,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter budilnikov. Vsi izdelki so priznani izvrstni in po ceni. Popravila se izvršujejo natančno in dobro.

✦ Cenovniki na zahtevanje brezplačno. ✦

Živež za turiste.

Mesne konzerve, Maggijeve bujunske glavice in povitke za juho, sir, kavo, čaj, čokolado, kakao, rum, konjak, slivovec itd. itd. prodaja in pošilja kar najboljše vrste

Josip Matič,

prodajalec specerijskega blaga in delikates v Celju na Štajerskem

✦ Ceniki zastoj in franko. ✦

Vsakovrstne

napise na les, kovino in steklo

izvršuje natančno in po ceni

VINKO NOVAK

v Ljubljani, na Poljanski cesti 35.

Tiskarna in kamenotiskarna

A. KLEIN & Comp.

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 5,
se priporoča

v naročitev vseh v to stroko spadajočih del in za zalogo raznih tiskovin.

GRICAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9,
priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavratnice.

Zlasti opozarjata na nepremična **lodnasta** oblačila in plašče za **turiste**.

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunajn. Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franko in zastoj.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

Avgust Žabkar

v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 7,
se priporoča

za vsake vrste ključarska dela,
katera izvršuje dobro, lično in ceno.

Turistovske palice z močnimi jeklenimi ostmi, raznovrstne izprehodne palice, prav umetne izdelke iz rezljanega lesa, galanterijske in usnjene reči, bižuterijo itd. ter otročje vozičke vsake vrste

priporoča

FR. STAMPFEL

v Ljubljani na Kongresnem trgu v poslopiju Tonhalle.

Novo! Novo!

Žepne kiozarce z
ALJAŽEVIM STOLPOM

priporoča

Peregrin Kajzelj.

trговец s steklom in porcelanom na Starem trgu v Ljubljani.

J. Klauerjev
planinski liker

iz kranjskih gorskih zelšč, imenovani

Triglav,

je izvrstna pijača najboljše okusa. Triglav vliva jako dobrodojno na želodce in čudovito poživlja te o. V njem ni nehere, snovi, ki bi količinj škodila zdravju. To so dokazale kemične preiskave prof. B. Knapitscha, ravnatelja c. kr. preskusnišča v Klosterneuburgu, prof. dr. L. Koesterja, in ravnatelja c. kr. preskusnišča na Dunaju, dr. E. Meissla. Vsi ti strokovnjaki so izrekli, da je Triglav **izboren** liker.

Pristni Triglav

se dobiva v malih in velikih steklenicah s posebno varstveno znamko samo pri izdelovalcu, trgovcu

J. Klauerju
v Ljubljani.

Imenik

članov „Slov. plan. društva“ 1896. l.

I. Člani osrednjega društva.

a) Častni člani:

Aljaž Jakob, župnik na Dovjem. Kadilnik Fran, trg. knjigovodja v Ljubljani.
Dr. Frischaufer Joh., vseuč. prof. v Gradcu.

b) Ustanovniki:

Belec Anton, trgovec in klepar v Št. Vidu nad Ljubljano.	Dr. Krek Gregor, vseuč. prof. v Gradcu.
Bole Josip, trgovec v Reki.	Primorsko planinsko društvo na Sušaku pri Reki.
Dr. Glančnik Jernej, odvetnik v Mariboru.	Dr. Schegula Jak., odvetnik v Novem Mestu.

c) Pravi člani:

Ajstrich Josip, trg. knjigovodja v Ljubljani.	Dolenc Oroslov, svečar v Ljubljani.
Ambrožič Miha, pos. in čebelar v Mojstrani.	Dolenc Vik., lastnik hotela „Adria“ v Vipavi.
Arce Rajko, poštni blagajnik v Ljubljani	Domicelj Alojzij v Zagorju.
Auer G. ml. v „	Drachsler Pavel, trg. prokurist v Ljubljani.
Ažman Simon, župnik v Boh. Bistrici.	Drganec Albert, brivec v „
Babnik Ivan, trg. poslovođa v Ljubljani.	Druškovič Andrej, trgovec v „
Bayer Oton, blagajnik kmet. posojilnice	Druškovič Ignacij, posestnik v „
Ljubljanske okolice v Ljubljani.	Eberl Adolf, pleskar v „
Benčina Ivan, trgovec v Starem Trgu pri Rakeku.	Engelsberger Ivan, trgovec v Trzinu.
Benedik Fr., pos. in gost. pri Sv. Joštu nad Kranjem.	Dr. Ferjančič Andrej, sodn. svetnik in drž. poslanec v Ljubljani.
Bežek Viktor, profesor v Gorici.	Finžgar Fran, kaplan v Kočevju.
Bizjak Ivan, pek v Ljubljani.	Fink Veličan, mestni rač. oficijal v Ljubljani.
Bizjak Jos., posestnik in trgovec v Il. Bistrici.	Flis Anton, knjigovodja na Vrhniki.
Bonač Ivan, knjigovez in trgovec v Ljubljani.	Flis Slavko, učitelj v Škofji Loki.
Borštner Vinko, gimn. prof. v „	Dr. Foerster Vlad., odvet. kand. v Ljubljani.
Brilej M., trgovec na Vrhniki.	Dr. Franko Alojzij, „ „ „ „
Brunet Fr., telovadni učitelj v Ljubljani.	Dr. Furlan Jos., „ „ „ „
Čandolini Henrik, zavarov. voditelj v Trstu.	Furlan Ljudevit, rač. oficijal na Dunaju.
Dr. Chodounsky K., vseuč. prof. v Pragi.	Gabrovšek Ant., knjigov. v Oseku na Češkem.
Čamernik Vinko, kamenosek v Ljubljani.	Garbas Fran, carinski asistent v Ljubljani.
Češnik Janko, trg. poslovođa v „	Globočnik Viktor, notar v Kranju.
Čitalnica v Planini pri Rakeku.	Gogola Ivan, notar v Ljubljani.
Dacar Josip, trg. pomočnik v Ljubljani.	Gomilšček Fran., krčmar v Dreznici.
Dečman Ant., tov. in hiš. pos. v „	Goričnik Ivan, trgovec v Ljubljani.
Devčič Ivo, mag. farm. v „	Grampovčan Fr., trg. pomočnik v Ljubljani.
Devetak Gabrijel, pos. in trg. v Kobaridu.	Gregorec Anton, črkostavec v Ljubljani.
	Gregorec Pankracij, kaplan v Trbovljah.

- Gričar Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Grobrotek M., posestnik v Boh. Bistrici.
 Gusell Iv., posestnik in trgovec v Škofji Loki.
 Guštin Milan, učitelj na Jesenicah.
 Hauptmann Adolf, tovarnar v Ljubljani.
 Hauptmann Josip, solicitor v „
 Holz Vatr., uradnik „Slavije“ v „
 Hraský Vlad., dež. inženir v „
 Hrast Ivan, tajnik m. hran. v „
 Hribar Franjo, usnjar v „
 Hribar Ivan, mestni župan v „
 Hribar Ivan ml., pravoslovec v „
 Hribar Ivan, mag. uradnik v „
 Hrvatsko plan. društvo v Zagrebu.
 Hubad Fr., učiteljski ravnatelj v Ljubljani.
 Hubad Matej, glasbenik na Dunaju.
 Dr. Hudnik Mat., odvetnik v Ljubljani.
 Jagodic Avg., trg. pomočnik v „
 Jagodic Janko, fotograf v Kranju.
 Jagodic Ivan, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Jelovšek Gabrijel, veleposestnik na Vrhniki.
 Jenič Vekoslav, zav. prokurist v Ljubljani.
 Jenko Ivan, poštni oficijal v Trstu.
 Jeran Lavoslav, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Juvančič J. C., veletržec v Šiški.
 Kajzelj Al., tehnik na Dunaju.
 Kajzelj Bogomil, trgovec v Ljubljani.
 Kalan Andrej, kanonik in dež. poslanec v Ljubljani.
 Kersnik Janko, notar in grajščak na Brdu.
 Killer Jakob, trgovec v Kranju.
 Klein A., tiskarnar v Ljubljani.
 Klemenc Julij v Ljubljani.
 Klub českých turistů v Pragi.
 Klub slovenskih tehnikov na Dunaju.
 Knafele Al., drž. železniški uradnik v Beljaku.
 Kobilca Josip, hišni posestnik v Ljubljani.
 Koblar Ant., kurat in drž. poslanec v „
 Kokalj M., kotarski predstojnik v Bosni.
 Komotar Anton, notar na Vrhniki.
 Korenčan Ivan, trg. potnik v Ljubljani.
 Kostanjez Štefan, brivec v „
 Koželj Alojzij, trg. pomočnik v „
 Kraigher Franjo, krojač v „
 Krajec J., knjig. in tisk. v Novem Mestu.
 Dr. Krisper Val., odvetnik v Ljubljani.
 Krivec Ivan, trg. pomočnik v „
 Križnik Kašper, posestnik v Motniku.
 Krulec Ivan, učitelj v Ljubljani.
 Kunc Avgust, trgovec v Črnomlju.
 Kunčič N., pos. na Lancovem pri Radovljici.
 Kuralt Fr., gost. in pos. v Št. Jurju pri Kranju.
 Kuralt Josip, uradnik m. hran. v Ljubljani.
 Dr. Kušar Josip, odvetnik v Ljubljani.
 Lavrenčič And., pos. v Št. Petru na Krasu.
 Lavtižar Josip, župnik v Ratečah.
 Lenče Josip, veletržec v Ljubljani.
 Lenček Niko, notar v Škofji Loki.
 Leskovic Fran, trgovec v Ljubljani.
 Levičnik Albert, sodn. nadsvetnik v Ljubljani.
 Levičnik Peter, pravoslovec v Škofji Loki.
 Lilleg Al., trg. knjigovodja v Ljubljani.
 Lindtner H., dež. rač. akcesist v „
 Logar Josip, trg. pomočnik v „
 Lokar Ant., velepos. in trgovec v Ajdovščini.
 Macher Ivan, učit. prof. v Ljubljani.
 Maček Josip, trgovec v „
 Mandelj J., oficijal tob. tovarne v Ljubljani.
 Marzolini Mihael, kavarnar v „
 Mayer Peter, gostilničar in pos. v Kranju.
 Mayer Vilko, trgovec v Reki.
 Matjan Jakob, kaplan na Jesenicah.
 Mazi Josip, žel. nadoficijal v Ljubljani.
 Medica & Križaj, tovarnarja v Št. Petru.
 Mejač Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Dr. Meneinger Janez, odvetnik na Krškem.
 Mikusch Adolf, trgovec v Ljubljani.
 Mikuš Anton, dež. rač. oficijal v Ljubljani.
 Milavec Andrej, trg. sotrudnik v „
 Mladič Adolf, mornarski častnik v Pulju.
 Mladič A., sodni avskultant v Ljubljani.
 Mlakar Ivan, bogoslovec v „
 Mulaček Janko, modroslovec na Dunaju.
 Murgelj Julij, sodni pristav v Škofji Loki.
 Murnik Ivan, ces. svetnik itd. v Ljubljani.
 Müller Ivan, trgovec v Zagorju.
 Naglas Viktor, trgovec v Ljubljani.
 Narodna čitalnica v Škofji Loki.
 Nežič Mijo, brivec v Ljubljani.
 Noll Josip, operni pevec v Ljubljani.
 Noll Srečko, klep mojster v „
 Novak Mih., okrajni sodnik v Senožečah.
 Novak Vinko, slikar v Ljubljani.
 Odbor českých turistů v Březovych Horach.
 Odbor kluba českých turistů v Jičínu.
 Odbor kluba českých turistů v Pelznju.
 Ogorelec Ivan, tovarnar v Ljubljani.
 Omersa Fran star., trgovec v Kranju.
 Omersa Fran ml., trgovec v „
 Omersa Viktor, gost. in pos. v „
 Orožen Al., davk. kontrolor v Rogateu.
 Orožen Fran, učit. profesor v Ljubljani.
 Orožen Milan, notar v Trebnjem.
 Papler Fr., nadučitelj v Borovnici.
 Pasovský Vrat., mestni stavitelj v Pragi.
 Pavlin Alojzij, pos. in veletržec v Podbrezju.

- Pavlin Fran, drž. inženir v Ljubljani.
 Pavšler Tomo, trgovec v Kranju.
 Pavšnar Janez, gostilničar v Kokri pri Kranju.
 Perhauz Josip, zav. uradnik v Ljubljani.
 Dr. Perne Fr., gimn. katehet v Kranju.
 Peršin Matija, gost. in pos. na Rožniku pri Ljubljani.
 Perušek Rajko, gimn. profesor v Ljubljani.
 Peterkovič Fr., trg. pomočnik v "
 Petrič Fr., trg. v Radečah pri Zidanem Mostu.
 Pipan Iv., nadučitelj v Črnem Vrhu pri Idriji.
 Pirc Ciril, trgovec v Kranju.
 Pirc G., ravnatelj kmet. družbe v Ljubljani.
 Plantan Ivan, notar v "
 Platner Josip, trg. potnik v "
 Pleiweis Jos., trg. in hišni pos. v "
 Pleiweis Karol, not. kandidat v "
 Pleteršnik Makso, gimn. prof. v "
 Počivavnik Karol, hotelier v "
 Podpač Štefan, trg. pomočnik na Jesenicah.
 Pogačnik Al., trgovec v Cerknici.
 Pogačnik Iv., dež. blag. uradnik v Ljubljani.
 Potočnik Tomaž, župnik na Breznici.
 Premk Vinko, davk. pristav v Škofji Loki.
 Pribil Iv., knjigovodja „Slavije“ v Ljubljani.
 Pučnik Konrad, krojač v Kranju.
 Rahne Janko, notar v Il. Bistrici.
 Rant J., trgovec v Polh. Gradcu.
 Raunicher Josip, črevljar v Ljubljani.
 Rebek Josip, ključar v "
 Regoršek Fr., trgovec v "
 Rihteršič Ivan, nadučitelj v Srednji Vasi.
 Rode Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Rohrman V., " " "
 Rosman Konrad, davk. pristav v Ljubljani.
 Roštan Ivan, rač. praktikant v "
 † Rozina Viktor, notar v Mokronogu.
 Rozman Ant., trgovski pomočnik v Ljubljani.
 Rozman Fr., c. kr. blagajnik v "
 Rož Ferdo, trgovec v Hrastniku.
 Rutar Simon, gimn. profesor v Ljubljani.
 Sajovic Fr. Ks., posestnik v Kranju.
 Seidl Ferd., profesor v Gorici.
 Sekera Miróslav, c. kr. tajnik v Domažlicah.
 Seunig Dragotin, trgovčev sin v Ljubljani.
 Seunig Ivan, posestnik in usnar v "
 Skale P., mestni živinozdravnik v "
 Akadem. društvo „Slovenija“ na Dunaju.
 Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani.
 Soklič Ivan, klobučar v "
 Soss Friderik, trgovec v "
 Souvan Fr. ml. v "
 Spreitzer Mat, trg. pomočnik v "
 Stanič Josip, not. kandidat v Mariboru.
 Dr. Supan Viktor, odvetnik v Ljubljani.
 Sušnik Rihard, mag. farm. v "
 Svetec Luka, notar v Litiji.
 Dr. Svetina Ivan, gimn. prof. v Ljubljani.
 Šapla Iv., posestnik v Šturiji pri Ajdovščini.
 Šarabon Andrej, trgovec v Ljubljani.
 Schollmayer Henrik, nadlogar v Mašunu.
 Schwaiger Ant., zobozdr. tehnik v Ljubljani.
 Schweitzer Albin, črevljar v "
 Šega Janez, učitelj v Logatcu.
 Šetine Davorin, trg. pomočnik v "
 Ševar L., trgovec v Novi Vasi pri Rakeku.
 Škerjanc Ivan, pos. in gost. v Ljubljani.
 Škof Anton, trg. pomočnik v "
 Štrukelj Alojzija, trgovka v "
 Šubic Alojzij, profesor v "
 Dr. Tavčar Ivan, odvetnik itd. v "
 Dr. Tekavčič Fran, odvetnik v "
 Terček Janko, trg. pomočnik v "
 Tibiletti J., trgovec v Kranju.
 Dr. Travner Mart., drž. pravdnika nam. v Novem Mestu.
 Dr. Treo Dragotin, odvetnik v Postojini.
 Triller Fr., dež. rač. oficijal v Ljubljani.
 Ubald pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.
 Turk Hugon, živinozdravnik v Litiji.
 Turk Hugon, knjigovodja v Ljubljani.
 Ukmar A., morn. adj. in učitelj v Reki.
 Umberger Anton, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Uršič Valentin, trg. pomočnik v "
 Valenčič Ivan, posestnik v Il. Bistrici.
 Vdovič Ivan, zav. zastopnik v Ljubljani.
 Velkavrh Antonija, trgovka v "
 Vencajz Ivan, sodni svetnik v "
 Venger Drag., svetn. tajnik v "
 Verbič Josip, tvorničar v Bistri pri Borovnici.
 Verhunc Anton, knjigovodja v Ljubljani.
 Verovšek Anton, vrtnar v "
 Vertove Josip, poštni asistent v "
 Vidmar Jos., dežnikar in pos. v "
 Vidmayer V., uradnik „Slavije“ v "
 Vodnik Al., kamenosek in pos. v "
 Vodušek Mat., gimn. profesor v "
 Vole Josip, kaplan v Sv. Križu pri Trzinu.
 Dr. Volčič Edvard, agr. komisar v Ljubljani.
 Vončina Ivan, magistr. svetnik v "
 Dr. Vošnjak Jos., posestnik v Slov. Bistrici.
 Waschica Rom., drž. nadinženir v Ljubljani.
 Wölfling Lj., trgovec v "
 Zaje Alojzij, gost. in pos. v "
 Zakotnik Ivan, tesarski mojster v "
 Zalaznik Jakob, pek v Ljubljani.

Zazula Josip, davk. pristav v Vipavi.	Žabkar Avgust, ključar v Ljubljani.
Zbrizaj Ivan, mestni inženir v Ljubljani.	Žagar Dr., dež. blagajnik v " "
Zdešar L., trgovec na Glincah pri Ljubljani.	Dr. Žitek Vlad., odvetnik v Novem Mestu.
Zor Zvon., dež. rač. oficijal v " "	Žitnik J., črevljar in hišni pos. v Ljubljani.
Zupančič Filip, stavbenik v " "	Žumer Andrej, šolski nadzornik v Kranju.
Zwayer K., trgovec na Boh. Beli pri Bledu.	Žužek Fran, drž. nadinženir v Ljubljani.

II. Člani Kamniške podružnice.

a) Ustanovnik:

Flerin Fran, posestnik v Kamniku.

b) Pravi člani:

Čenčič Jernej, nadučitelj v Kamniku.	Pintar Anton, trgovec v Kamniku.
Dr. Dereani Jul., okrožni zdravnik v Kamniku.	Polec Julij, okr. sodnik v " "
Janko Josip, urar v " "	Sadnikar Josip, živinozdravnik v Kamniku.
Kenda Josip, gostilničar v " "	Skala Karol v " "
Kos Miha, učitelj na Holmcu.	Dr. Schmidinger Karol, notar v " "
Močnik Josip, župan in lekarnar v Kamniku.	Dr. Temnikar Val., odvetnik v " "

III. Člani Radovljiške podružnice.

a) Ustanovnik:

Treven Anton, trgovec na Savi pri Jesenicah.

b) Pravi člani:

Aljančič Valentin, župnik na Jesenicah.	Kačar Janez, župnik na Boh. Beli.
Avsenik Janez, posestnik v Begunjah.	Kappus Adolf pl., poštar v Kamni Gorici.
Ažman Janez, župnik v Gorjah nad Bledom.	Kapus Ljudm. pl., poštarica v Kropi.
Ažman Josip, učitelj na Breznici.	Kavalar Ivan, pos. in gost. v Ratečah.
Berlic Ivan, župnik v Mošnjah pri Radovljici.	Kenda Luka, dež. uradnik v Radovljici.
Bernot Ivan, učitelj v Srednji Vasi v Bohinju.	Klinar Ivana, posestnica v " "
Bevc Matevž, posestnik v Boh. Bistrici.	Koblar Josip, mestni kaplan v Škofji Loki.
Budnik Franc, župan v Kranjski Gori.	Kocijančič Franc, kamenosek v Nošah.
Celestina Franc, trgovec v Lescah.	Kolšek Vinko, notar v Idriji.
Černe Jernej, posestnik v Gorjah nad Bledom.	Kompare Val., davčni prakt. v Radovljici.
Černe Vinko, posestnik v " " "	Kosmač Matevž, gostilničar v " "
Čop Ivan, trgovec v Mostah.	Košmelj Ivan, župnik v Begunjah.
Drmotič Ivana v Radovljici.	Kunčič Ivan, pos. na Mlinem pri Bledu.
Fertin Ignacij, župnik v Beli Peči.	Lavtižar Franc, učitelj v Kamni Gorici.
Fleischmann L., vodja fin. straže v Kočevju.	Legat Ivan, posestnik v Lescah.
Fürsager Leopold, trgovec v Radovljici.	Mencinger Janez, posestnik v Boh. Bistrici.
Grčar Andrej, nadučitelj v Radovljici.	Meršol Anton, župan v Lescah.
Grile Luka, posestnik v Zgošah pri Lescah.	Mrak Fran, črevljar v Radovljici.
Homann Oton, trgovec v Radovljici.	Mulej Franc, trgovec v " "
Homann Pavel, trgovec v Bledu.	Nagu Ivan, poštni admin. na Javorniku.
Hudovernik V., posoj. uradnik v Radovljici.	Novak Janez, dekan v Radovljici.
Jalen Josip, posestnik v Kropi.	Okorn Antonija, učiteljica v Kropi.
Jan Vinko, posestnik v Gorjah nad Bledom.	Oman Ernestina, učiteljica v Begunjah.
Janša Jakob, posestnik in župan na Dovjem.	Pesjak Miha, posestnik v Kamni Gorici.
Jeglič Fran, učitelj na Dovjem.	Pesjak Silv., posestnik v " "
Jesenko Fran, modroslovec na Dunaju.	Peternel Jakob, župan v Bledu.

Pezdič Anton, mizar v Ljubnem.	Svetina Josip, trgovec v Kamni Gorici.
Pianecki Janko, učitelj v Radovljici.	Šolar France v Kropi.
Piber J., župnik v Brusnici na Dolenjskem.	Schrey Alojzij, pos. in poštar na Jesenicah.
Pibrovc Karol, posestnik v Kropi.	Schrey Rih., veleposestnik v Bledu.
Pogačnik Filip, posestnik na Dobravi.	Tavčar Ivan, posestnik na Mlinem pri Bledu.
Pogačnik Josip, poštar in pos. v Podnartu.	Verderber Josip, posestnik v Bledu.
Pretnar Ivan, posestnik v Bledu.	Verhune Andrej, posestnik v „
Ravhekar Josip, obč. tajnik v Boh. Bistrici.	Dr. Vilfan Janko, odvetnik v Radovljici.
Razinger Mihela, učiteljica v Radovljici.	Dr. Voves Jan., zdravnik v „
Roblek Aleks., lekarnar v „	Vovk Anton, posestnik v Bledu.
Roblek Hugon, mag. farm. v „	Vovk Peter, davk. praktikant v Radovljici.
Rojec Franc, zas. uradnik v „	Wesner Dragica, gostilničarica v Lescah.
Rozman Ignacij, nadučitelj v Mošnjah.	Zupan Ignacij, orgljar v Kamni Gorici.
Rus Franc, nadučitelj v Bledu.	Žirovnik Josip, nadučitelj v Gorjah.
Rus Ivan, posestnik in krojač v Bledu.	Žlogar Anton, župnik v Kranjski Gori.
Stiasny Ljudevit, učitelj v Radovljici.	Žumer Jak., župan v Gorjah nad Bledom.

IV. Člani Savinske podružnice.

a) Ustanovniki:

Gornjesavska posojilnica v Mozirju.	Dr. Sernee Josip, odvetnik v Celju.
Majdič Peter, lastnik parnega mlina v Celju.	Dr. Stor Fran, odvetnik v Ljubljani.
Okrajni zastop v Gornjem Gradu.	Vošnjak M., drž. in dež. poslanec v Celju.
Posojilnica v Celju.	Zanier Norbert, trgovec v Št. Pavlu.
Posojilnica v Gornjem Gradu.	

b) Pravi člani:

Baš Lovro, notar v Celju.	Herle Anton, posestnik v Solčavi.
Bele Ivan, popotni vin. učitelj v Mariboru.	Hofbauer Karol, posestnik v Gornjem Gradu.
Dr. Borštner H., okrožni zdravnik v Št. Pavlu.	Dr. Horvat Tomaž, odvetnik v Ptuj.
Božič Jakob, trgovec v Gornjem Gradu.	Dr. Hrašovec Juro, odvetnik v Celju.
Bratanič Rajmund, trgovec v Lučah.	Hren Ivan, župan v Gornjem Gradu.
Dr. Brenčič Al., odvetnik v Celju.	Hribar Dragotin, tiskarnar v Celju.
Cibej Ivan, zasebni uradnik v Knitelfeldu.	Dr. Ipavice Benjamin, boln. prim. v Gradcu.
Dr. Dečko Ivan, odvetnik itd. v Celju.	Jeraj Anton, posestnik v Spodnji Rečici.
Dekort Josip, župnik v Ljubnem.	Dr. Jurtela Fr., odvetnik v Šmariju pri Jelšah.
Dornik Franc, dekan v Gornjem Gradu.	Kač Ivan, občinski tajnik v Žaleu.
Erhartič Iv., sodni pristav v Gornjem Gradu.	Kačič Ivan, notar v Šoštanju.
Ermenc Josip, posestnik in župan v Ljubnem.	Dr. Kaisersberger A., okr. zdravnik v Mozirju.
Fantoni Giovanni, slikar v Lučah.	Klasine Janez, odvetnik v Gradcu.
Dr. Filipič Ludvik, odvetnik v Celju.	Kocbek Fran, nadučitelj v Gornjem Gradu.
Germel Kristijan, posestnik v Solčavi.	Kolene Fr., posestnik v Juvanjem.
Glaser K., gimn. profesor v Trstu.	Komar Janez, posestnik v Spodnjih Hrašah.
Glojek Ivan, posestnik v Šmartnem.	Kranje Josip, posestnik v Gornjem Gradu.
Golob-Repolusk Fr., kaplan v Lučah.	Kranje Matija, posestnik v Gornjem Gradu.
Goričar Al., pos. in gostilničar v Mozirju.	Lipold Ivan, posestnik v Mozirju.
Goričar Anton, poštar v „	Lipold Marko, posestnik v „
Goričar Fr., župan v „	Lončar Fran, posojiln. tajnik v Celju.
Goričar Leopold, posestnik v „	Magolič Srečko, tiskarn. voditelj v „
Goričar Rudolf, poštni oficijal v Judenburgu.	Matič Josip, trgovec v „
Gunčar Josip, kaplan v Žaleu.	Dr. Medved Anton, gimn. prof. v Mariboru.
† Hausenbichler Janez, posestnik v Žaleu.	Medvešek Ivan, kaplan v Mozirju.

Mikuš Josip, posestnik v Gornjem Gradu.	Svetina Anton, notar v Gornjem Gradu.
Natlačan Ignac v Bočni pri Gor. Gradu.	Šarb Franc, trgovec v " "
Nidorfer Fr., posestnik v Vrbju pri Žalcu.	Schwendtner K., župan in trg. na Vranskem.
Osenjak M., kaplan v Žalcu.	Schwendtner Leopold, trgovec v Brežicah.
Oset Fran, trgovec na Vranskem.	Šentakova rodbina na Vranskem.
Pauer Josip, trgovec v Braslovčah.	Širca Ernest, posestnik v Grižah pri Žalcu.
Pavlič Jernej, učitelj v Št. Janžu pri Velenju.	Širca Josip, župan in posestnik v Žalcu.
Perne Anton, not. kand. v Gornjem Gradu.	Šmid Miloš, župnik v Solčavi.
Petek Fran, trgovec v Ljubnem.	Dr. Šuklje Hinko, zdravnik v Celju.
Petriček Anton, učitelj v Žalcu.	Tribuč Ivan, trgovec v Mozirju.
Pirš Josip, tajnik okr. zastopa v Mozirju.	Tribuč Srečko, posestnik v Mozirju.
Planinšek Jakob, posestnik in gost. v Lučah.	Turnšek A., trgovec v Nazarjih pri Mozirju.
Prislan Fran, posestnik v Gornjem Gradu.	Vabič Vinko, trgovec v Žalcu.
Purnat Jan., župan v Bočni pri Gor. Gradu.	Veršec Fran, notar v Selnici.
Roblek Fran, posestnik v Žalcu.	Višnar Fr., kaplan v Sv. Križu pri Slatini.
Rodošek Ant., župnik v Šmartnem na Dreti.	Vošnjak Ivan, posestnik v Šoštanjju.
Roškar Dav., kaplan v Sv. Križu pri Slatini.	Dr. Vrečko Josip, odvetnik v Celju.
Ručigaj P., trgovec v Bočni pri Gor. Gradu.	Vurkele Jernej, kaplan v Gornjem Gradu.
Sadnik Julij, učitelj v Št. Pavlu.	Zidarn Martin, posestnik v Šmartnem.
Spende Franc, posestnik v Gor. Gradu.	Zupanc Janez, posestnik v Gabrijju.
Stiglic Janez, posestnik v Radmirju.	Žigan Julij, trgovec v Polzeli.
Svet Alfonz, pater na Dunaju.	Žmave Ivan, gostilničar v Ljubnem.

V. Člani Soške podružnice.

Pravi člani:

Bavdaš Josip, trgovec v Kanalu.	Križnič Anton, posestnik in trgovec v Kanalu.
Cazafura Jeromin, trg. in velepos. v Tolminu.	Dr. Luksić-Nizetić Mat., okrajni zdravnik v Tolminu.
Cazafura Ljud., župan in pos. v " "	Marenzi grof Mir., okrajni glavar v Tolminu.
Čumar Karol, okrajni zdravnik v " "	Marušič Val., davčni naozornik v " "
Črnuta Martin, župan in posestnik v Logu.	Mikuš Anton, gostilničar pri Sv. Luciji.
Devetak Anton, poštar v Tolminu.	Milovčič Jos., dež. sodni svetnik v Tolminu.
Devetak Jos., posestnik v " "	Mlekuš Ad. Ant., pos. in trgovec v Boleu.
Dominko A., pravoslovec v Kobaridu.	Perinčič Karol, župnik v Soči.
Fazan Rudolf, geometer v Tolminu.	Pogozdovalno in olupševalno društvo v Boleu.
Flajs Andrej, poštni administrator v Boleu.	Premenstein Jos. pl., gostilničar v Tolminu.
Gabrijelčič Anton, trgovec v Kanalu.	Rakovšek J., učitelj v Kobaridu.
Gabršček Oskar, veleposestnik v Tolminu.	Sedej Janez, farni vikar v Borjanah.
Gerželj Ivan, nadučitelj pri Sv. Luciji.	Sornig Jos., posestnik v Čezsoči pri Boleu.
Gregorič Šimen, stolni vikar v Sedlu.	Sorč Alojzij, poštar v Boleu.
Jeglič Andraž, sodni pristav v Tolminu.	Stres A., učitelj v Kobaridu.
Kavčič Fran, davčni pristav v " "	Štravsgittl Anton, pos. in trgovec v Boleu.
Kokole J., učitelj v Čadrgu.	Dr. Triller Karol, odvetnik v Tolminu.
Kosec Josip, kurat v Novakah.	Vidmar J. N., vikar v Logh.
Dr. Kotnik Ignacij, notar v Tolminu.	Vrtovec Andrej, učitelj in pos. v Tolminu.
Kovačič Feliks, pravoslovec v " "	Vuga Viktor, učitelj pri Sv. Luciji.
Kovačič Ign., veleposestnik pri Sv. Luciji.	Vule Ivan, posestnik in trgovec v Čezsoči.
Koželj Drag., poštni admin. v Tolminu.	

Predsedništvo „Slovenske Matice“ je poslalo „Slov. plan. društvu“ z naročilnimi listi vred sledeči poziv:

Kozlerjev „Zemljevid slovenskih pokrajin“ je v zalogi „Slovenske Matice“ že pred nekaj leti popolnoma pošel. Povprašujejo pogostoma po njem, a Matica ga nima več na razpolaganje.

Odbor se je zatorej odločil, da Matica izdaj nov „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“ s slovensko terminologijo v merilu 1—200 000 in na štirih listih. Vsi štirje listi bi imeli skupaj 146 cm dolžine in 155 cm širine. Zemljevid bi bil izdelan natanko tako, kakor generalna karta c. in kr. vojaškega zemljepisnega zavoda, in bi imel poleg praktične tudi znamenito znanstveno vrednost.

Po proračunu Hoelzlove trdke na Dunaju, s katero je Matica v dogovoru, bi stalo 3000 izvodov novega „Stenskega zemljevida“ 6000 gld. Če se pa naroči le 1000 izvodov, stanejo 5000 gld. in vsacih 100 izvodov, pozneje naročenih, 180 gld.

Cena je torej, če se že prvotno naroči večje število, neprimerno nižja, in stane potem izvod le 2 gld.

Odboru je do tega, da pridejo društveniki, ki se za to stvar zanimajo, do lepega, porabnega in tudi v zemljepisnem oziru dovršenega zemljevida, ki bi jim izvrstno ustrezal na potovanju po slovenskih krajih, v šoli pri pouku, v uradu pri raznovrstnih poslih in doma pri branju slovenskih knjig; zakaj v njem bi bili vestno zabeleženi vsi količkaj znameniti slovenski kraji po vseh slovenskih deželah, tako da bi popolnoma nadomeščal jako razširjeno in priljubljeno nemško generalno karto.

Zatorej prosi podpisani odbor vse p. n. gospode poverjenike, naj blagovolijo s priloženo naročilno polo vsaki v svojem okraju nabirati naročnike na „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“.

Naroči se lahko vsak Matičin društvenik ali nedruštvenik. Zlasti pa prosimo gg. poverjenike, naj na naročevanje povabijo tudi krajne šolske svete, društva in javne, zlasti občinske urade.

Naročilna pola naj se vrne odboru ob enem z imenikom udov za prihodnje leto.

Podpisani odbor „Slovenske Matice“ se zanaša, da najde ta misel krepak odziv v vseh slovenskih krogih, in pričakuje prav ugodnega odgovora. Zakaj samo tedaj, če se oglasi zadostno število naročnikov, bi mogla izdati Matica nameravani „Stenski zemljevid“.

Poleg „Slovenske Matice“ sprejemlje naročila tudi „Slovensko planinsko društvo“. Osrednji odbor prosi torej vse podružniške odbore, naj pridno nabirajo naročnikov in mu jih čim preje naznanijo.

Družbe sv. Cirila in Metoda vžigalice so izšle. Zaklopnice narodnih barv je napis: Vžigalice „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Blago je izborno, cene pa iste, kakor drugim vžigalicam. Zalogo ima samo trgovce Iv. Perdan v Ljubljani. Na prodaj so tudi svinčniki „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Narejeni so v raznih barvah in po raznih cenah in najboljše tvarine. Zaloga je le pri Jos. Petriču, trgovcu v Ljubljani v Kolodvorskih ulicah.

Hribolazci! Kupujte in zahtevajte samo takih domačih vžigalic in svinčnikov. S tem ne razširjate samo slovenskega imena, ne dobivate samo dobrega blaga, ampak s tem podpirate tudi prekornostno družbo sv. Cirila in Metoda.

VABILO

na

IV. redni občni zbor

„Slovenskega planinskega društva“,

ki bode

v ponedeljek dne 22. februarja t. l.

ob 8. uri zvečer

v mali dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani.

VZPORED:

1. Ogovor načelnikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev enega odbornika.
5. Raznoterosti.

Odbor

„Slovenskega planinskega društva“
v Ljubljani.